

indleveres til patentmyndigheden. Den skal indeholde en beskrivelse, der om fornødent skal omfatte tegninger, og som skal være så tydelig, at en fagmand på grundlag heraf kan udøve opfindelsen. Ansøgningen skal endelig indeholde patentkrav, d. v. s. en bestemt angivelse af, hvad der søges beskyttet ved patentet.

I den nu gældende lov kræves det, at ansøgeren, såfremt han ikke selv er opfinder, med de fornødne bevisligheder skal godtgøre, at opfindersens ret lovligt er overgået til ham.

Det var allerede i den præliminære betænkning i overensstemmelse med disse regler foreslået, at opfinderen skulle angives i ansøgningen, samt at ansøgeren skulle godtgøre sin ret til opfindelsen, hvis patent søges af en anden end opfinderen. Samtidig havde man optaget en bestemmelse om de såkaldte virksomhedsopfindelser. Af hensyn til den kritik, som fremkom mod sidstnævnte bestemmelse, er denne udeladt i komiteernes endelige udkast og i nærværende forslag. Samtidig havde komiteerne udeladt kravet om angivelse af opfinder og reglen om pligt for ansøgeren til at dokumentere sin ret.

Fra en række organisationer, blev der heroverfor fremsat et stærkt ønske om, at begge forskrifter blev opretholdt. Under de nordiske departementsforhandlinger var der enighed om at følge dette ønske, hvilket er sket ved i nærværende bestemmelse at foreskrive, at opfinderen skal angives i ansøgningen, og at ansøgeren, hvis han ikke selv er opfinderen, skal godtgøre sin ret til opfindelsen. Ret for opfinderen til at nævnes i patentet fremgår af § 26.

Der vil herefter ikke kunne meddeles patent på grundlag af en ansøgning, medmindre denne angiver en eller flere opfindere. Det må formodes, at det altid vil være muligt at angive nogen, der har en sådan tilknytning til opfindelsens tilkomst, at han eller de med rimelighed kan anføres som opfindere.

Samtidig er i stk. 1 indsat en henvisning til om fornødent at anvende tegninger ved beskrivelsen af opfindelsen.

Til § 10.

Kravet om, at der i samme ansøgning ikke må søges patent på to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser er i første række begrundet i administrative hensyn. Kunne flere indbyrdes uafhængige opfindelser medtages i samme ansøgning ville dette medføre en mere kompliceret behandling, ligesom klassificeringen blev vanskeliggjort. Ligeledes kan anføres fiskale hensyn.

I hvilket omfang opfindelser, der er afhængige af hinanden, kan optages i samme ansøgning, er ikke

behandlet i bestemmelsen. Foreligger der imidlertid en teknisk forbindelse mellem opfindelserne, må det anses for praktisk og rimeligt, at de medtages i samme ansøgning. Nærmere regler angående anvendelsen af bestemmelsen i praksis har man ment at kunne henlægge til de administrative forskrifter.

Reglen svarer til de gældende bestemmelser i patentloven, som foreskriver, at såfremt nogen vil søge patent på flere af hverandre uafhængige opfindelser, skal han for hver opfindelse indgive særskilt ansøgning.

Til § 11.

Omfatter en patentansøgning i strid med reglerne i § 10 flere af hinanden uafhængige opfindelser, må ansøgningen begrænses til kun at indeholde en opfindelse. De derved udskilte dele kan da gøres til genstand for en eller flere selvstændige ansøgninger.

Nærværende bestemmelse giver i så fald ansøgeren ret til at begære, at de nye ansøgninger, ligesom efter gældende ret, skal anses for indleveret samtidig med den oprindelige ansøgning.

Bestemmelsens indhold er ikke nyt i forhold til komiteernes udkast, idet der i det af disse udarbejdede forslag til administrative forskrifter findes regler om deling og udskillelse. Man har imidlertid fundet at disse forskrifter, der fraviger de almindelige regler om ansøgningstidspunktet, er af en sådan betydning, at de bør have hjemmel i selve loven.

Den nærmere udformning af reglerne skal, som det fremgår af bestemmelsen, ske i de administrative forskrifter.

Til § 12.

I tilslutning til gældende ret fastsættes i denne bestemmelse en pligt for ansøgere, der ikke har bopæl her i landet, til at lade sig repræsentere ved en fuldmægtig under ansøgningens behandling hos patentmyndigheden.

En tilsvarende regel findes i forslaget § 66 om pligt for patenthavere, der ikke har bopæl her i landet, til at have en her bosat fuldmægtig, som kan repræsentere ham i visse anliggender.

Kravet om fuldmægtig er motiveret af praktiske grunde. F. eks. kan de forhandlinger som foregår mellem ansøgeren og patentmyndigheden blive betydeligt vanskeliggjort, såfremt patentmyndigheden må stå i direkte forbindelse med ansøgere, der bor i udlandet og som derfor må antages at savne nødvendig kendskab til sproget og andre forhold her i landet.

Til § 13.

I bestemmelserne om patentansøgningens indhold opstilles visse krav til beskrivelsens tydelighed og patentkravenes indhold og bestemtighed. Ved